

יגדיל תורה

יצא לאור ע"י חברת "יגדיל תורה - נעשה ונשמע" דחסידי בעלזא בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת כי תשא-פרה
י"ז אדר תש"פ לפ"ק (131)

על סדר היום

מה"נעשה ונשמע"

איפה המפתח?

לסיימה של ברכות

בשבת שעבר פרשת תצוה-זכור ציינו המוני אנ"ש קובעי העתים לתורה לומדי הדף היומי את שמחת-שמחת התורה בסיום לימוד כל מסכת ברכות. בסיום זה ציינו המוני הקובעים 63 ימים של עקביות בקביעות עתים לתורה מדי יום ביומו בלי שום פשרות או וויתורים.

הגבאים החשובים בבתי המדרשות והשטיבלך ארגונו בכל מקום כפי המצב והאפשרות מעמד מיוחד לכבודה של תורה לציון השמחה הגדולה בסיום המסכת הראשונה שבש"ס; בחלק המקומות ארגונו קידושא רבא, כן היו מקומות שארגונו מלווה מלכה או מעמדים מיוחדים לציון השמחה הגדולה. במהלך המעמדים ציינו את עוצמתם של המסיימים החשובים שזכו לקבוע עתים לתורה מדי יום ביומו כפשוטו. כן הועלה על נס את ההתקדמות הרבתית בתורה כאשר רבים הוסיפו וחוזרים ומשנים את לימודם כסדר, לצד השקעה רבה בסיכום הלימוד היומי למען יזכו גם לדעת את הלימוד.

ברכת השבת

לרגל סיום הלכות שבת במסגרת 'הלכה יומית' יצאה תכנית מיוחדת כהוקרה למסיימים החשובים במסגרתה יוגרלו סידור וזמירות לשבת שהיו בשימוש אצל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לכל מי שלמד רוב הלכות שבת, כמו כן, כל המשתתפים בהגדרה יזכו להיכלל ב'קויטל' מיוחד שיוגש למרן שליט"א שבזכות לימוד הלכות שבת יזכו להנצל מחילול שבת ח"ו אפילו בשוגג ובאונס. הרישום להגדרה ולאזכרה מתבצע במערכת הבחינות נר קילא [דרך קול בעלזא שלוחה 1<2<8<4 או בטלפון ישיר 072-3323222] בשלוחה המיוחדת 'ברכת השבת' - שלוחה 6 לפי הוראות המערכת.

מוסיפים והולכים

עם תחילת לימוד מסכת שבת, מציינים הגבאים בסיפוק, שנראה שהמהפכה האדירה בהשקעה בלימוד וידעת התורה הולכת וממשיכה. כשאחרונה נראה וניכר שעוד ועוד מאנ"ש מוסיפים ומשקיעים בסוף השבוע כל אחד כפי הזמן העדיף לו; ליל ששי, יום הששי, ליל השבת, יום השבת, מוצאי השבת, יום ראשון לעבור ולשנן את כל הלימוד השבועי. רבים מהלומדים מציינים את הסיפוק הגדול אותה הם חשים אחר ההשתתפות ב'מבחן סיכום שבועי' כשהם רואים ומרגישים שברוך השם כל הלימוד השבועי אכן; תלמודו בידו.

באמת משחק ילדים, ואכן, תוך חצי דקה הם עמדו מול דלת החדר הנעולה. הפרופסור מסתכל על הבדחן בחוסר סבלנות: "נו, תוציא כבר את המפתח!" אבל הבדחן, לשם שינוי, ממש לא התבדה: "אני מבטיח לך כבוד הפרופסור שאין אצלי שום מפתח, אולי זה בכיס של המיליונר?" השלושה מחטטים בהיסטריה בכיסים. אבל לשווא. המפתח, כך מתברר, נשאר אצל הפקיד למטה, בקבלה. כנראה מרוב לחץ שכחו לקחת אותו.

תשעים שנה אנו מתהלכים בעולם הזה. בשלושים השנים הראשונות מתבדחים, משתובבים ונהנים מכל 'אקשן'. בקיצור, לוקחים את החיים בקלות. אחרים מתחילים שלוש השנים בהם צריכים ללמוד קצת ביזנס. המשפחה גדלה, מתחילים לחתן ילדים וחייבים לעבוד קשה. מגיעים לגיל שישים ואז מתחיל פרק חדש בחיים. פתאום מתחילים להכיר את קופת החולים בתדירות גבוהה יותר. לומדים להכיר מושגים חדשים כמו סוכר, לחץ דם וכולסטרול. אבל בסוף בסוף צריכים להיכנס לאן שהוא ובשביל להיכנס לשם חייבים מפתח, אבל אז נזכרים שהמפתח נשכח אי שם מאחור...

דף גמרא בכל יום, זה המפתח!

הרב דוד משי

הם היו שלושה יהודים שנתקעו אי שם בחו"ל על אם הדרך בערב שבת סמוך לשקיעה. מה עושים? נכנסים ליישוב הקרוב ומחפשים בית מלון. לפחות יוכלו לקיים שינה בשבת תענוג. לא היה צורך לחפש הרבה. בית המלון שהתנשא לגובה עצום, נראה למרחוק. פקיד הקבלה הגוי שקיבל אותם הקיש את פרטיהם במחשב והפטיר: "קומה 90 חדר 9080".

השלושה נחרדו. כבר אחרי השקיעה ובמלון אין מעלית שבת. "אין חדר פנוי בקומה נמוכה יותר?" "סורי. אין. הכל תפוס" היתה התשובה. ובכן, אין הרבה ברירות. הם חייבים לטפס את כל הקומות, אלא אם כן הם מעדיפים להישאר לישון בלובי. אבל איך עושים את זה?

"יש לי רעיון" פונה האחד לשני חבריו. "כמו שאתם מכירים אותי אני בדחן ידוע. אני לוקח על עצמי את שלושים הקומות הראשונות. נתחיל לעלות, ואני אתחיל לדבר ולהתבדה ואתם תהיו כ"כ שקועים במילתא בדביחותא שתשמעו ממני עד שלא תרגישו שום קושי..."

היהודי השני נזכר אף הוא שיש לו מה לתרום לשני ידידיו. "כפי שאתם יודעים, אני הרי ביזנסמן מוצלח. בשלושים הקומות השניות, אני לוקח על עצמי לספר את כבוד עושרי רוב חוכמת, איך הצלחתי והגעתי עד הלום. אתם תהיו מרותקים עד שלא תשימו לב לקומות החולפות".

השלישי מבין החברים היה פרופסור מפורסם. "בשלושים הקומות האחרונות, אלמד אתכם פרק ושניים ברפואה, איך שומרים על חיים בריאים וממה יש להיזהר, וגם אספר קצת על הקריירה של עצמי".

מתחילים לטפס את הקומות והבדחן מקיים את הבטחתו על הצד היותר טוב. הבדיחות שופעות מפיו בצורה מסחררת תוך כדי התנשפות קולנית וקהל המאזינים מתמוגג מנחת, מנסה למשוך זמן ולעלות קצת יותר לאט, כדי להרוויח עוד כמה בדיחות הגונות...

בקומה השלושים משתתק הבדחן והגביר פותח את פיו. כמו שהוא הבטיח לחבריו הדלפונים, הוא מתאר היטב את המסלול הארוך אותו עבר מאז שימש כנער שוליה אצל הסנדלר ועד שהפך למיליונר שנאלץ לברוח מביתו בפורים...

בקומה השישים נכנס הפרופסור לתמונה. הוא הסביר לשני הפציפינטים שלצידו על קצה המזלג את תורת הרפואה, ופירט 'קצת על עצמו' את המחקרים שהוא אישית עשה, וכמה שנות התמחות צבר ובאלו בתי חולים היה מנהל מחלקה וכמה ניתוחים ביצע. הבלתי ייאמן התרחש וסוף כל סוף מצאו את עצמם השלושה בקומה התשעים, נו, עכשיו רק נותר לחפש את חדר מס' 9080. נו, אחרי טיפוס של תשעים קומות, זה כבר

מזלא טבא וגדיא יאה
נשגר בזה קדם מזכה הרבים מחשובי הגבאים
בחברתינו הק' להגדיל תורה ולהאדירה
הרה"ח פנחס אברהם וינד שליט"א
בית שמש - בית גדליה
לרגל שמחת אירוסי הבן בשעטו"מ
זכות עידוד וחיוק לימוד התורה יעמוד לו לרווח מהם ומכל
יצ"ח תענוג ונחת דקדושה לאורך ימים ושנים טובות, אכ"ו.

אנטורפן - מרכזי. בשילוב שמחת שבע ברכות לבן הגבאי הרה"ח שמעון עוזר הרשקוביץ

אשדוד - בית בנימין

|| המתיקות שבעקביות ||

הדף היומי שלה

תהודה רבה קיבל הרעיון המקורי מהגבאים החשובים בשטיבל 'יד כהן-בית שמש' שקראו לנשות אנ"ש להשתתף בשמחת התורה בהכנת המזונות לקידושא רבא לרגל הסיום. היענות הייתה מעל למצופה כאשר עשרות נשים בקשו ולקחו בחלק בהערכת בעליהם הקובעים, כשכל אחד הכינה כפי יכולתה מיני מזונות מושקעות ומפוארות לכבודה של תורה וקובעיה.

ומכאן לסיפור ייחודי שהגיע למערכת. באחד הימים הוא הבחין בזה. היה זה קופסא בינונית מלאה במטבעות שקלים בודדים. מה זה, הרהר, עורו מסובב את הקופסא בניסיון לזהות של מי זה ולמה זה. שום סימן היכר חיצוני לא היה עליה.

בערב שבת זה קרה. הזמן הראה על שעתיים לפני זמן הדלקת הנרות, אך פתאום הוא מבחין שהיא ניגשת זורקת מטבע לתוכה. מה זה? נזכר באי הידיעה בעניין.

זה הדף היומי שלי. ענתה בחיוך מאושר. היה זה בימי הסיימים של הש"ס, כשאתה חגגת את הסיים, ואחר התחלת בהתלהבות שוב את ללמוד את הש"ס, ואף שיתפת מאושר על מה שאתה מוסיף לרגל ההתחלה המחודשת, ואז חשבת, ומה אני עושה לכבוד זה?!

ממש מהשמים הגיע לי הרעיון; אתה לומד בכל יום דף גמרא, אני מכניסה כל יום שקל לקופסא. בעזרת השם בעוד שבע שנים כשנזכה ותסיים את הש"ס, אני יוציא את כל הכסף מהקופסא ומזה נכין סעודה חגיגית ויוקרית לכבוד הלימוד שלך, סעודה שוודאי ייתן לך כח להמשיך הרבה יותר חזק לעוד מחזור...

תודה לבעל-המעשה על העברת הסיפור לתועלת כלל אנ"ש קובעי העתים לתורה

יש לכם גם סיפור לזיכוי הרבים?

חדש! לתועלת אנ"ש המעוניינים להעביר את סיפורם בעניין קביעותם בתורה. לתועלת הרבים ניתנת האפשרות להעביר את הסיפור על ידי השארת הודעה באופן ברור בשלוחה 4 במערכת 'תלמודו בידו' 077-224-7622 או דרך מערכת שיעורי 'אהבת תורה' (ארה"ב) 3002-585-646 אנגליה; 033-00-417-565 שלוחה 4 או דרך 'קול בעלזא' 4<9<1<5

כולל סיכום הארבע התירוצים בגמרא מתי מדובר שאסור להחזיר יד מלאה בפירות... וכך בשמחה אמיתית כראוי לפורים הלכתי לישון לאגור כח ומוח ליום הגדול.

היום, פורים דפרזים, הייתי אמור לפי התכנית, ללמוד את הדף כבר לפי שחרית, אך לצערי, לא הספקתי. אחר נטילת ידיים לסעודה של פורים, נזכרתי שתכליס את הדף עדיין לא למדתי, ואז קלטתי, שלא בטוח שאחר הסעודה יהיה לי הראש ללמוד... למזלי היה עדיין זמן, בקשתי רשות, והסתגרתי בחדר עם הגמרא, ולמדתי את הדף היומי.

אולי בהמשך, כשיהיה לי יותר כוח ומוח, אעבור שוב על הדף, סיים את שיחתי, לא לפני כשהוא ביקש, אל תזכיר את שמי, אך תכתוב על זה; חשוב מאוד שאנשים יידעו שעוד לפני הסיפוק של הסיכומים והחזרות והאושר של עשיית המבצנים, הרי העקביות עצמה יש להם טעם מתוק וערב, טעם שחייבים ופשוט שווה להרגיש.

ג.ב. הסיפור הנ"ל אמתי לחלוטין. תודה לבעל המעשה.

גם אתה יכול לזכות!

היה זה ביום הפורים בביתו של המלמד להועיל הרב מ. צ. ש. אחד ההורים הרב נ. ק. שיתף בסערת רגש. ביום ששי האחרון הגעתי להשתתף במבחן על הדף היומי ויצאתי משם נפעם כולי. למולי ישבו אנשי העובדים לפרנסתם, חלקם כבר עסוקים בחיתון הילדים, יושבים רכונים על המבצנים ומרכזים בראש ובכתב את תמצות עמל לימודם החודשי...

בזכותו, נזכרתי בעניין ששכמה גבאים בקשו מכבר לעורר; אנו הגבאים עושים ככל שביכולתנו לקדם כל אחד להיות 'מוסיף והולך'. אך המציאות הוא; יכולים לקרות ולשמוע הרבה רעיונות מעניינים, סיפורים מלהיבים, דברי חיזוק מרגשים, חלקם ישיפיעו יותר וחלקם פחות. אך ישנה דרך העובדת פלאות והיא; קנאת ספורים תרבה חכמה. ברגע ששומעים על אדם הקרוב, שהא עושה כך, ממילא הקנאה הפורצת בפנים מבעירה ומביאה כח ויכולת להצליח.

כלפי מה הדברים אמורים; ככלל, לא תמיד נוה לגלות ולשתף במעשינו האישיים, כל אחד מסיבותיו הרגשיים או החשבוניים... אך, וזה מה שבקשו הגבאים להטעים; ברגע שנקלוט, שבסיפור האישי ה'פשוט' שלנו על התקדמותנו בתורה, יכולים אנו לזכות שעוד יהודי אחד יתקדם גם הוא לפי מצבו ודרגותיו. הרי ברור שגנשים ונזרוק לצד את כל החשבונות האחרים, ופשוט ננסה כמה שביכולתנו לשתף ולהשפיע על עוד ועוד אחד.

מה יהיה ההרגשה לנו, עוד שנה/שבע שנים לשמוע, למשל; בזכותך הוספתי וסיכמתי כל יום את הלימוד?

יהא חלקנו ממזכי הרבים.

ההוא מעבר לקו לא הרפה. בתחילה חשבתי, אולי זה סך הכל השפעת שטטוש היין אך די-מהר קלטתי; אולי זה יוצא בהשפעתם, אבל בכל מקרה, מדובר בדברי אמת וכנות.

צריך יותר לתאר, לנסות להסביר את הרגשת המתיקות שיש אחר לימוד עקבי של יום אחר יום בלי שום ויתור. חזר ושינה. במשך השיחה נודע לי, שעד לאחרונה, פקפק ביכולתו העצמית ללמוד לפי תכנית לימודית מוגדרת, וממילא לא קשה להבין, למה מצא אף סיבות די-מוצדקות-לדעתו, למה לא כדאי וראוי ללמוד לפי תכנית מסודרת...

לפני כחודשיים הכל קרס, לייתר דיוק; הלך ונבנה. ללא הרבה אומר ומדי דברים מצא עצמו יושב מול חברותא ולומד את הדף היומי. בהתחלה, לא האמנתי לעצמי, 'אני לומד דף היומי?!' שיתף בקול מאושר ולא מאופק.

כעת עם סיום מסכת ברכות, וכלשונו אחר ששים ושש ימי לימוד עקביים, בהם ברוך השם לא החסיר אף דף, ובעיקר אף יום לימוד, הוא מבקש להעביר לכולם את הצעקה הלבבית;

חברים. אל תוותרו לעצמכם! פרגנו לעצמכם את הטעם המתוק של לימוד קבוע מדי יום; לא משנה איזה לימוד אתם רוצים, איזה הספק לימוד אתם מעוניינים. תשמעו ותפנימו; הצטרפו לתכנית לימוד מוגדרת, עליה תשמרו בכל כוחכם ויותר מזה, ובעזרת השם יתברך, תזכו גם אתם להרגיש את המתיקות והטעם הערב שאני מרגיש כעת.

לשמוע יהודי מספר, יש הרבה, אך לשמוע יהודי המדבר מפנימות לבבו, זה משהו אחר לגמרי. ניצלתי את ההזדמנות לחפור קצת יותר פנימה; אתה גם משקיע לסכם, לחזור או להבחין?

ברוך השם. הגיעה התשובה המדהימה. נבחנתי כבר שני פעמים על שלושים דף, כשכמובן בזכות זה אני גם חוזר על הלימוד כמה פעמים. בחודש האחרון אף הצטרפתי לסכם בכל יום את הלימוד. אך מה שבוער לי, ולדעתי זה עדין לא בוטא והומחש מספיק הוא; הטעם המתוק של העקביות!

אולי הבעיה הוא אכן, הסכים לדעתי, שקצת קשה להעביר ולהמחיש את הטעם, צריך להרגיש את זה. אך כאן הגיע בהצעה. תחליטו על שבוע שבו אתם לומדים לפי תכנית; דף היומי, אהבת תורה, או כל תכנית מוגדרת הנראה מתאים לכם, אחר שתרגישו את הטעם הערב והנעים של הלימוד העקבי, לא תוכלו לוותר על זה.

אישית. משתפך הוא בחן יהודי של מוצאי פורים. אתמול בליל פורים דפרזים, מצאתי עצמי בשעה 15:1, לפני לימוד הדף. התיישבתי ללמוד את דף ג' במסכת שבת, ואז באמצע הלימוד הדז-מהיר, יש להודות. חשבתי, האם אני באמת מבין טוב, או שהמיטה הקורצת גורמת לי להחליט שאני כבר מבין את הלימוד...

ואז החלטתי, המשיך לשתף בשיא ההתלהבות, הסיכום ביתלמודו בידו' יהיה ה'פוסקי' שלי. באם אני לא מצליח בשלש התשובות, אני חוזר שוב על הלימוד. אחר הלימוד, חייגתי למערכת, וברוך השם ידעתי נכונה את התשובות

סיום מסכת ברכות והתחלת מסכת שבת

Advertisement for 'ההזכרה' (The Remembrance) featuring a photo of a man reading and text about a weekly service for the deceased. It includes contact information for 'תלמודו בידו' and 'קול בעלזא'.